

<i>Sygn. akt</i>	<i>III AUa 1498/13</i>
------------------	------------------------

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 kwietnia 2014 r.

Sąd Apelacyjny w Rzeszowie, III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

	Przewodniczący:	<i>SSA Mirosław Szwagierczak</i>
	Sędziowie:	<i>SSA Barbara Gonera (spr.)</i> <i>SSA Roman Skrzypek</i>
	Protokolant	st.sekr.sądowy Maria Piekielek

po rozpoznaniu w dniu **16 kwietnia 2014 r.**

na rozprawie

sprawy z wniosku **J. P.**

przeciwko **Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w J.**

o emeryturę

na skutek apelacji wnioskodawcy

od wyroku **Sądu Okręgowego w K.**

z dnia **26 września 2013 r.** sygn. akt **IV U 855/13**

o d d a l a apelację.

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 27.05.2013 r. ZUS Oddział w J. odmówił J. P. prawa do emerytury . Powołując art. 184 ustawy z dnia 17.12.1998 r. o emeryturach i rentach z FUS oraz § 4 Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 07.02.1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych

w szczególnych warunkach lub szczególnym charakterze – organ rentowy wskazał , że wnioskodawca nie udowodnił 15 lat pracy w takich warunkach . ZUS przyjął łączny staż

wnioskodawcy 25 lat okresów składkowych i nieskładkowych , lecz zakwestionował jako pracę w szczególnych warunkach zatrudnienie w (...) w K. .

W odwołaniu od decyzji J. P. wnosił o jej zmianę zarzucając , że w (...)pracował w warunkach uciążliwych i szczególnych .

Sąd Okręgowy po przeprowadzeniu postępowania wyrokiem z dnia 26.09.2013 r. oddalił odwołanie .

Jak ustalił Sąd Okręgowy J. P. ur. (...) złożył wniosek o emeryturę w dniu 30.04.2013 r. Do wniosku załączył m.in. świadectwo pracy stwierdzające , że w okresach : 19.02.1974 r. – 30.03.1974 r. oraz 2.05.1977 r. – 31.08.

1993 r. pracował w(...) w K. w pełnym wymiarze czasu pracy na stanowiskach : stażysta , starszy referent d/s technicznych , mistrz , mistrz oddziału przygotowawczego , mistrz mieszalni, przewodniczący (...). W świadectwie podano także , że od 21.05.1993 r. do 31.05.1993 r. przebywał na urlopie bezpłatnym .

Oceniając przebieg pracy zawodowej wnioskodawcy w(...)

w K. Sąd uznał , że zajmując stanowisko mistrza na Wydziale Przędzalni

t. j. w okresach 1.01.1978 r. – 28.09.1989 r. i od 26.02.1993 r. – 31.08.1993 r. wnioskodawca stale i w pełnym wymiarze czasu pracy , pracował w warunkach szczególnych , pełniąc bezpośredni dozór inżyniersko – techniczny na oddziałach i wydziałach w których wykonywane są jako podstawowe prace wymienione w Wykazie A Dz. XIV poz. 24 t. j. prace związane z obróbką surowców włókienniczych i ich przedzenie wymienione w Wykazie A Dz. VII poz. 1 wg. Sądu okres tej pracy to 12 lat i 3 miesiące .

W ocenie Sądu do pracy w warunkach szczególnych nie można jednak zaliczyć wnioskodawcy czasookresu od 29.09.1989 r. do 26.02.1993 r. , kiedy został zwolniony od pracy na oddziale mieszalni , zachowując jedynie prawo do wynagrodzenia z uwagi na pełnienie funkcji Przewodniczącego (...). Zdaniem Sądu niewątpliwie wnioskodawca w tym czasie pozostawał

w zatrudnieniu , jednakże nie świadczył pracy w warunkach szczególnych , korzystając ze zwolnienia z obowiązków pracowniczych z zachowaniem jedynie prawa do wynagrodzenia na podstawie ustawy o związkach zawodowych .

Bez tego zaś czasookresu jak przyjął Sąd I instancji wnioskodawca nie legitymuje się okresem 15 lat pracy w warunkach szczególnych . Na poparcie swojego stanowiska Sąd Okręgowy przytoczył wyrok NSA w Warszawie z dnia 16.01.2012 r. II SA/Wa 1172/12 lex nr 1249051 . W podstawie rozstrzygnięcia Sąd powołał również art. 477⁽⁽¹⁴⁾⁾ § 1 kpc .

W apelacji od wyroku J. P. domagał się jego zmiany i przyznanie mu prawa do emerytury oraz zasądzenie kosztów w tym zastępstwa przez pełnomocnika .

Zarzucił naruszenie prawa materialnego w postaci art. 3 zd. 1 ustawy

z 23.05.1991 r. o związkach zawodowych oraz § 8 Rozporządzenia Rady Ministrów z 11.06.1996 r. w sprawie trybu udzielania urlopu bezpłatnego i zwolnień od pracy pracownikom pełniącym z wyboru funkcje w związkach zawodowych oraz zakresu uprawnień przysługujących pracownikowi w okresie urlopu bezpłatnego i zwolnienia od pracy – polegające na obciążeniu ujemnymi następstwami wykazywanie funkcji związkowej . Zdaniem apelującego przytoczone

w apelacji przepisy prawa uzasadniają jego stanowisko , iż z tytułu pełnienia służby związkowej pracownik zachowuje prawo do wszystkich świadczeń wynikających z zatrudnienia , w tym również uprawnień do nabycia świadczeń emerytalnych .

Sąd Apelacyjny zważył co następuje :

Apelacja wnioskodawcy jest nieuzasadniona i podlega oddaleniu . Zaskarżony wyrok jest bowiem orzeczeniem trafnym i zgodnym z powołanymi przepisami prawa .

W sprawie nie zachodzą przesłanki zaskarżenia podane w apelacji ani inne , które Sąd Apelacyjny zgodnie z art. 378 kpc ma na uwadze z urzędu .

Sąd Apelacyjny w całości podziela ustalenia faktyczne jak i ocenę prawną dokonaną przez Sąd I instancji .

Wnioskodawca domagał się przyznania mu emerytury wynikającej z art. 32 ust 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2009 r. , nr 153 , poz. 1227 ze zmianami) który stanowi , że ubezpieczonym urodzonym przed dniem 1 stycznia 1949 r. , zatrudnionym w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze , przysługuje emerytura w wieku niższym niż określony w art. 27 . Z kolei art. 184 pozwala stosować art. 32 do osób urodzonych po 1 stycznia 1949 r., pod warunkiem , iż do 31 grudnia 1998 r. osiągnęli wymagany okres składkowy

i nieskładkowy oraz okres pracy w warunkach szczególnych . Definicję ustawową „pracy w szczególnych warunkach” zawiera art. 32 ust 2 wyżej powołanej ustawy . Zgodnie z tym przepisem , za pracowników zatrudnionych

w szczególnych warunkach uważa się pracowników zatrudnionych przy pracach o znacznej szkodliwości dla zdrowia oraz o znacznym stopniu uciążliwości lub wymagających wysokiej sprawności psychofizycznej ze względu na bezpieczeństwo własne lub otoczenia . Pracę taką pracownik musi wykonywać stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku

(§ 2 ust 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r.) , aby nabyć prawo do emerytury w obniżonym wieku .

Ust 4 tego artykułu stanowi , że „wiek emerytalny , o którym mowa w ust 1 , rodzaje prac lub stanowisk oraz warunki , na podstawie których osobom wymienionym w ust 2 i 3 przysługuje prawo do emerytury , ustala się na podstawie przepisów dotychczasowych” . Te „dotychczasowe przepisy” to rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze . Wnioskodawca winien więc wykazać , iż wykonywał prace w warunkach szczególnych stale i w pełnym wymiarze czasu pracy przez okres co najmniej 15 lat . Tymczasem jak ustalił Sąd I instancji czasookres , który stanowi pracę w warunkach szczególnych w przypadku wnioskodawcy wynosi 12 lat i 3 miesiące .

Sąd Apelacyjny nie podziela zarzutu apelacji , iż okres zwolnienia z obowiązków pracowniczych z uwagi na pełnienie funkcji Przewodniczącego (...) do czego wnioskodawca był uprawniony w oparciu o powołane

w apelacji przepisy , § 8 Rozporządzenia RM z 11.06.1996 r. oraz art. 3 ustawy

z dnia 23.05.1991 r. o związkach zawodowych , stanowi okres pracy w warunkach szczególnych .

Świadczenie o które stara się wnioskodawca tj. emerytura w obniżonym wieku emerytalnym (art. 184 w zw. z art. 32 ustawy z dnia 17.12.1998 r.) jest odstępstwem od ogólnych zasad przyznawania emerytur ; wymaga ścisłego spełnienia warunków określonych w przepisach . Ich wykładnia rozszerzająca jest niedopuszczalna . Przepisy te zaś nakładają obowiązek wykazania 15 lat pracy

w warunkach szczególnych , co oznacza rzeczywiste wykonywanie czynności pracowniczych zgodnie z zajmowanym stanowiskiem pracy w warunkach szczególnych . Tymczasem jak ustalił Sąd Okręgowy wnioskodawca wprawdzie pozostawał na stanowisku pracy w warunkach szczególnych , jednakże był zwolniony z faktycznego wykonywania pracy , zachowując jedynie prawo do wynagrodzenia .

Traktowanie powyższego okresu jako świadczenia pracy w warunkach szczególnych byłoby sprzeczne z zasadą uprzywilejowania osób , które wykonują czynności pracownicze o znacznej szkodliwości dla zdrowia lub wymagających wysokiej sprawności psychofizycznej ze względu na bezpieczeństwo własne lub otoczenia przez co są narażeni na szybszą utratę zdolności do zarobkowania i z tego właśnie względu ich wiek emerytalny ulega obniżeniu .

Z tych przyczyn apelacja wnioskodawcy okazała się nieuzasadniona podlegająca przez Sąd Apelacyjny oddaleniu na podstawie art. 385 kpc .